

den plan, som regeringen på det tidspunkt havde, nemlig med at der ingenting skulle ske, er det en meget underlig forklaring, statsministeren så giver, om, at nu er det lige pludselig blevet meget svært at nå 30 pct., altså 3 pct. mere end de 27 pct., den ansvarlige minister på det tidspunkt havde regnet sig frem til. Nu er det lige pludselig blevet meget svært, og jeg synes, at statsministeren så måske under det her spørgsmål kunne redegøre for, hvad det så er, der gør, at man skal gøre den meget store ekstraordinære indsats for at nå de sidste 3 pct. i regeringens energiplan.

Kl. 13.45

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Se, nu er det nemmeste her jo den der diskussion om procenter. Hvem kan byde højest? 30 pct., er det nok? Nej. Er der ingen højere? Det er jo nemt at stå og slynge om sig med sådan nogle procenter. Det, der ikke er så nemt, er, når man skal omsætte det her til praktisk energipolitik, altså hvordan vi får noget strøm ud til familierne og til virksomhederne, og hvad den koster.

Der er man nødt til at se i øjnene, at det her til syvende og sidst jo handler om, hvor meget vi skal betale for vores energi. Regeringen er tilhænger af, at vi udbygger den vedvarende energi kraftigt i de kommende år, men jeg er også nødt til at gøre alle opmærksomme på, at den udbygning af vedvarende energi indebærer en samfundsøkonomisk omkostning, fordi den vedvarende energi i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke er fuldt ud konkurrencedygtig på markedsvilkår. Den er ikke konkurrencedygtig med andre energiformer, og derfor giver man en eller anden form for direkte eller indirekte støtte til den vedvarende energi.

Det er vi også parate til, fordi vi synes, der er en overordnet miljømålsætning og energimålsætning, at der er fornuft i at udbygge vedvarende energi. Men man skal ikke holde skjult for befolkningen, at det medfører en højere pris f.eks. på elektricitet og også på andre former for energi.

Det er jo hele tiden en balance: Hvor meget vil vi udbygge, og hvad vil vi betale for vores energi? Der synes regeringen, at vi har fundet den rigtige balance, som altså indebærer en samfundsøkonomisk omkostning i omegnen af 5 mia. kr. Det skal man da også lige tænke på.

Kim Mortensen (S):

Det er jeg for så vidt enig med statsministeren om. Så nu har jeg to spørgsmål. Det ene går på, om statsministeren så her vil bekræfte, at de besparelser, som regeringen på det tidspunkt mente forbrugerne ville få gavn af, var på 900 mio. kr. årligt – det var dengang, regeringen nulstillede hele energiindsatsen – og at den energiplan, som regeringen nu har lagt frem, så vil betyde, at det her minimum koster 900 mio. kr. årligt for elforbrugerne. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, at jeg sådan set er enig med statsministeren i udtrykket om, hvem der kan byde højest. Statsministeren er den, der har budt allerhøjest, og jeg må erkende, selv om jeg nødig vil, at det bud kan vi ikke overtrumfe. Statsministeren har sagt 100 pct., og det må jeg erkende vi har svært ved at overtrumfe. Det er måske derfor, at vi så siger, det da lyder interessant, at vi nu skal have 100 pct. vedvarende energi ifølge statsministeren. Ingen olie, ingen gas, ingen kul, 100 pct. vedvarende energi. Spørgsmålet her er så: Hvornår forestiller statsministeren sig så at vi når det mål? Ekspertene siger, at det med den såkaldt visionære energiplan, som regeringen har lagt frem, vil tage mindst 100 år. Hvad er statsministerens bud på det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg ville meget gerne, hvis jeg var i stand til det, sætte et årstal på, for det ville jeg bestemt også gerne selv vide noget mere om, men det tror jeg ingen i virkeligheden er i stand til at sige noget præcist om, fordi det fuldstændig afhænger af den teknologiske udvikling i de kommende år.

Jeg har fra starten gjort klart, at ja, det er meget ambitiøst at sige, at vi slet ikke skal bruge hverken olie, naturgas eller kul, det er meget ambitiøst, og det er derfor meget langsigtet. Personligt tror jeg ikke på, det tager så mange år, altså 100 år. Det tror jeg slet ikke, men jeg kan jo ikke sige det præcist, for det afhænger af den teknologiske udvikling, f.eks. på to teknologiske områder kan meget ske.

Tag f.eks. sådan noget som brintenergi. Det forskes der meget i i øjeblikket, og den dag, det virkelig får et gennembrud, tror jeg, at det vil betyde en sand revolution i hele vores energiforsyning, ikke bare i lille Danmark, men globalt. Derfor satser vi i øvrigt også stærkt på forskning, udvikling, forsøg, når det gælder udvikling af brintenergi, som i øvrigt også kan bruges til oplagring af overskydende elektricitet fra